

A Altijd Antwerpen

RUDY COLLIER

Oord des bederfs

Nee, samen met Dehaene zaliger hebben we er niet gelogeed. Maar we waren er vaak. Het was daarom toch even schrikken toen La Maison Blanche aux Volets Bleus in beeld kwam, samen met de eigenaars Anouck en Joris Delanghe. Daar logeerde Dehaene toen hij stierf.

We weten wel waarom Dehaene naar ginder ging en bleef komen. Het is gewoon een fantastisch adres. De levensdroom van een Antwerps koppel dat de eigen toekomst in handen nam. Hij was ingenieur bij Toyota, geen kleine job, en zij had al evenzeer een

vliegende carrière in het hotelwezen. Tot ze plots beslisten dat hun leven anders moest en ze resoluut kozen voor hun passie: koken en mensen laten genieten.

Ze startten een bescheiden restaurant op de Vlaamsekaai, De 14 smaken van de Midi. Anouck en Joris hadden dusdanig de smaak van de Midi te pakken dat ze beslisten om naar ginder te verhuizen.

Maar al snel bleek le Midi een onbetaalbare queeste, zodat ze uiteindelijk in het onooglijke Bretoense dorpje Crédin belandden, zo'n 700 kilometer van Antwerpen. Hun Maison Blanche aux Volets

Bleus is eigenlijk een boerderij die ze hebben omgebouwd tot een gastronomisch oord des bederfs. Wie hun pand binnenstapt, komt meteen de keuken in, waar de hele dag door Anouck en Joris aan het werk zijn met een aanstekelijkheid die meteen alle zorgen wegblaast.

Zo moet Jean-Luc dat ook hebben ervaren. Speciaal voor hem werden trouwens iedere ochtend croissants gehaald bij de plaatselijke boulangerie. Dat nu een van hun kamers de naam van Dehaene krijgt, is een passend eerbetoon. Ach, het is een plaats waar ook wij ooit willen sterven.

Kunst

Schilderijen per lootje trek

Dennis Tyfus en Vaast Colson laten grabbelton prijs bepalen

Wie een gezamenlijk schilderij van Vaast Colson en Dennis Tyfus wil kopen in galerie Trampoline, mag de prijs uit een grabbelton vissen. De lootjes lopen op van 100 tot 10.000 euro. Vele bezoekers zijn er wild van, maar grote verzamelaars spreken schande.

De oude grabbelton staat centraal opgesteld in galerie Trampoline in de Pourbusstraat 3. Bezoekers die een schilderij willen kopen, mogen uit het vat naar de prijs vissen. Maar niet alleen bij de prijszetting, ook bij de totstandkoming van het kunstwerk kwam de grabbelton eraan te pas.

"We hebben in de ton dertig tekeningen van Vaast en dertig van mij gestoken", verduidelijkt Dennis Tyfus. "We hadden ook dertig verschillende panelen geprepareerd. De loting bepaalde wie welke tekening op wel formaat zou schilderen. Alle werken hebben we samen ondertekend. Het is grappig dat zelfs specialisten die ons werk kennen fout raden wie wat heeft uitgevoerd."

"Grote verzamelaars konden er niet mee lachen dat we het toeval ook een rol lieten spelen bij de verkoop. Ze zijn niet mee", vindt Vaast Colson. "De verwijzing naar kunstspeculatie en het Las Vegas-idee dat je het groot lot kan winnen, is een radicale doortrekking van ons toevalsidee. Het maakt deel uit van het kunstwerk en wordt ook op de achterkant gedocumenteerd."

Gat in muur

Dennis Tyfus en Vaast Colson kennen elkaar al jaren. Ze ontmoetten elkaar in de punkscene, alvorens ze elkaar als plastisch kunstenaar tegenkwamen. Beiden hebben ze een

"De grabbelton duidde aan wie welke tekening schilderde op welk formaat."

DENNIS TYFUS
KUNSTENAAR

kunstuitgeverij, waarvoor ze soms samenwerken.

In 2006 maakten ze een eerste duotentoonstelling, die ophef maakte. Ze kapten letterlijk een gat in de muur tussen de belendende galeries van Stella Lohaus en Maes & Mathys, die hen apart hadden uitgenodigd. Nu tonen ze op dezelfde plek, maar onder een andere galeriehoudster, gezamenlijke schilderijen. Niet evident, want Vaast Colson is weliswaar schilder van opleiding, maar drukt zich liever uit met performances en installaties. Tyfus is tekenaar en geluidsverzamelaar en had nog nooit met olieverf gewerkt.

"Toch is het een bijna klassieke schilderijtentoonstelling geworden", vindt Colson. "Zeker interessant voor academiestudenten. Je ziet alle mogelijke problemen van de schilderkunst en de oplossingen die we zoeken."

"Eigenlijk hadden we in het begin amper een idee van wat we gingen doen", bekent Tyfus. "Het eerste wat we hadden, was de naam van de expo: radikaal & radikaler. Dan hebben we allebei ons haar afgeschoren en in het tentoonstellingsboekje geplakt. Dan pas is de grabbelton op de proppen gekomen als een radicaal nieuwe manier van schilderijen te maken." **FRANK HEIRMAN**

trampolinegallery.com, tot 14 juni

M HKA koopt werk voor slechts 1000 euro

De helft van de schilderijen van Tyfus en Colson is verkocht, voor bedragen tussen 100 en 4000 euro. Het M HKA waagde zijn kans voor een kleurrijk werk en kreeg er de geluksprijs van 1000 euro voor aangerekend. Een klant heeft het recht om een te dure prijs te weigeren, maar krijgt geen tweede kans.

De jonge galeriehoudster Simon Delobel is verrukt door de respons van avontuurlijke verzamelaars. "Ik merk dat de bezoekers lang blijven en vaak terugkomen om 'hun' werk te kiezen. Het is niet zo maar een transactie. Je leert psychologisch de kunstliefhebbers kennen. Er zijn er alweer drie die gebeld hebben voor een afspraak en loting." **FH**

De kaalgeschoren Dennis Tyfus en Vaast Colson bij de grabbelton. FOTO PATRICK DE ROO